

PREAIUBIT

Aprecieri pentru această carte

Titlul surprinde perfect mesajul central al cărții. Mulți dintre noi am pierdut din vedere ceea ce contează cu adevărat: faptul că suntem iubiți de Cristos. Ne lăsăm absorbiți de regulile religiei organizate sau de eforturile de a ne câștiga mântuirea și uităm esențialul: Dumnezeu ne-a creat pentru că ne iubește și dorește să aibă părtășie cu noi.

Cartea aceasta m-a provocat să-mi privesc relația cu Dumnezeu dintr-o perspectivă nouă. Mi-a reamintit că nu trebuie să mă străduiesc să-mi câștig mântuirea, pentru că nu o pot merita prin propriile puteri și nici Dumnezeu nu așteaptă asta de la mine. În schimb, atunci când îmi îndrept atenția spre cât de mult mă iubește El, mi se schimbă atât perspectiva, cât și inima.

O carte deosebit de frumoasă și încurajatoare, care vorbește direct inimii. Ea îți reamintește cu blândețe că adevărata ta identitate nu este definită de trecut, de greșelile pe care le-ai făcut sau de părerile celor din jur, ci de faptul că ești profund iubit de Dumnezeu.

Stilul autorului este inspirațional, ancorat în Scriptură și plin de speranță. M-am surprins subliniind numeroase pasaje și meditând la adevărurile descoperite mult timp după ce încheiam fiecare capitol. Cartea transmite un adevăr care merită să fie auzit iar și iar: suntem aleși, prețuiți și vom rămâne pentru totdeauna cei iubiți ai lui Dumnezeu.

Această carte mi-a schimbat profund perspectiva. Sunt nespus de recunoscătoare pentru sinceritatea și vulnerabilitatea lui Francis Chan. După această lectură, știu că nu voi mai fi aceeași.

Îți mulțumesc că ai avut curajul să-ți împărtășești viața și propriile lupte. M-am regăsit în multe dintre experiențele tale, iar transparența cu care ai scris m-a încurajat să fiu mai sinceră atât înaintea lui Dumnezeu, cât și față de mine însămi.

Preaiubit nu este doar o carte pe care o citești, ci una care te provoacă să-ți privești inima cu mai multă onestitate și să te lași transformat de adevărul iubirii lui Dumnezeu.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
CHAN, FRANCIS

Preaiubit / Francis Chan. - Oradea : Scriptum, 2026
ISBN 978-606-031-581-0

PREAIUBIT

*Viața trăită fără teama
că nu ești suficient*

**FRANCIS CHAN
& MERCY GORDON**

Editura Scriptum®
Oradea

De același autor
la Editura Scriptum au mai apărut:

Dragoste nebună
Dumnezeul de care ai uitat
Iadul
Preaiubit

Originally published in U.S.A. under the title
Beloved

© 2025 by Francis Chan and Mercy Gordon
Published by David C Cook
4050 Lee Vance View
Colorado Springs, CO 80918 U.S.A.

Ediția în limba română, publicată cu permisiune, sub titlul
Preaiubit
de Francis Chan și Mercy Gordon

© 2026 Editura Scriptum®
str. Simion Bărnuțiu nr. 2, 410204 Oradea — Bihor
Tel./Fax/Robot: 0259-457.428
E-mail: scriptum@scriptum.ro
Pagina web: WWW.SCRIPTUM.RO

Toate drepturile rezervate asupra prezentei ediții în limba română.
Prima ediție în limba română.

Cu excepția situațiilor în care se specifică altfel, citatele biblice folosite sunt preluate din NTR - Noua Traducere Românească. Celelalte citate biblice provin din NTLR - Noua Traducere în Limba Română și din traduceri ale Bibliei în limba engleză, după cum urmează: NIV - New International Version.

*Orice reproducere sau selecție de texte din această carte
este permisă doar cu aprobarea în scris a Editurii Scriptum, Oradea.*

ISBN (tipărit) 978-606-031-581-0
ISBN (e-book) 978-606-031-601-5

Tiparul executat în U.E.
30 29 28 27 26 5 4 3 2 1

*Tuturor celor care s-au rugat pentru mine
ca să trăiesc o descoperire profundă în primirea
iubirii lui Dumnezeu, vă mulțumesc.
Cred cu adevărat că Dumnezeu
a auzit și a răspuns, iar această carte
este o dovadă a acestui lucru.*

CUPRINS

<i>Introducere</i>	9
Capitolul 1: Nesiguranța	19
Capitolul 2: Revelația	39
Capitolul 3: Identitatea	61
Capitolul 4: Viața	79
Capitolul 5: Revărsare	101
Capitolul 6: Perseverența	123
<i>Despre autor</i>	147

INTRODUCERE

In cer, Dumnezeu stă pe un tron, strălucind de o slavă cu mult dincolo de orice ai văzut vreodată. Sunetul tunător al milioanei de îngeri care I se închină este ceva cum nu ai mai auzit niciodată. Dacă aş putea să mă apropiu chiar acum de Dumnezeul nostru sfânt şi să-L întreb ce simte faţă de tine, ce crezi că ar spune?

Răspunde cu sinceritate la această întrebare.

Răspunsul tău dezvăluie multe despre ceea ce crezi despre Dumnezeu şi despre tine însuţi.

Acesta influenţează tot ceea ce contează.

„Petru s-a întors şi l-a văzut pe ucenicul pe care îl iubea Isus...” (Ioan 21:20).

De cinci ori în Evanghelia sa, Ioan se referă la sine ca fiind „ucenicul pe care îl iubea Isus”.

De-a lungul istoriei, Ioan a fost cunoscut drept ucenicul preaiubit.

Dacă aceasta ar fi ultima ta zi pe pământ, cum ai fi ținut minte?

Cum ți-ar plăcea să fii ținut minte?

Din nou, felul în care răspunzi la aceste întrebări spune multe despre tine, așa că răspunde cu sinceritate la ele. În cea mai mare parte a vieții mele, am vrut să fiu cunoscut pentru integritatea mea, pentru dragostea mea jertfitoare sau pentru învățătura mea puternică. Admiram relatările despre Ilie coborând foc din cer, despre Petru umblând pe apă și despre Pavel suferind enorm pentru a răspândi Evanghelia.

Nu mă puteam identifica în același fel cu Ioan. Ideea de a fi pur și simplu recunoscut ca fiind preaiubitul lui Dumnezeu nu mi-a trecut niciodată prin minte. Consideram că scopul vieții mele era să fiu util, nu să fiu iubit. Dar, cu timpul, am învățat că poți trăi o viață aparent utilă, dar lipsită tocmai de lucrul pentru care ai fost creat: bucuria de a-L avea pe Dumnezeu. Îl slujești, dar nu te bucuri de El. Și mai rău este că nu ești sigur dacă El Se bucură de tine.

Abia recent mi-am dat seama că „beloved” este format din două cuvinte: „be loved” – „fi iubit”. M-a impresionat această idee, pentru că transmite faptul că a fi preaiubitul cuiva este ceva complet pasiv. Eu nu mă pricep la pasivitate. Mulți dintre noi suntem foarte slabi la a primi, dar asta trebuie să se schimbe. Noi suntem copiii iubiți ai lui Dumnezeu, iar El dorește să putem pur și simplu *să fim* iubiți. Fără să ne străduim, ci doar crezând, bucurându-ne și odihnindu-ne în dragostea Lui perfectă. Așa cum Ioan își rezema capul pe pieptul lui Isus (Ioan 13:23–25).

Problema cu care ne confruntăm

Când a fost ultima dată când ai stat în liniște, fără să faci absolut nimic productiv, și doar te-ai bucurat de prezența lui Dumnezeu?

Când a fost ultima dată când ai crezut cu adevărat, până în adâncul ființei tale, că Dumnezeu îți zâmbea – nu pentru că ai făcut ceva impresionant, ci pur și simplu pentru că ești al Lui?

Un prieten era cu soția lui în Amazon, admirând o zonă neatinsă a pădurii tropicale. Era sălbatică, luxuriantă și plină de frumusețe: orhidee, bananieri, arbori de cacao. În timp ce priveau un arbore de cacao, el a spus: „Imaginează-ți câte boabe de cacao a produs copacul acesta de-a lungul deceniilor, doar ca să cadă pe pământ.” Soția lui a privit lucrurile dintr-o altă perspectivă, care nu avea nimic de-a face cu producția și recolta: „Cred că Dumnezeu pur și simplu Se bucură de frumusețea creației Sale; să vadă florile înflorind și apoi ofilindu-se, să vadă fructele coapte și apoi căzând. El le-a creat și este suficient că Își găsește plăcerea în ele.”

În cazul celor mai mulți, mintea ne este obsedată de productivitate. Acest lucru se transferă și în relația noastră cu Dumnezeu. Încercăm să realizăm cât mai mult posibil pentru a-I face pe plac. Ceea ce a început ca o bucurie ajunge să pară o povară sau o obligație. Îl slujim până la epuizare, sperând că Dumnezeu observă eforturile noastre. Ne luptăm cu îndoieli legate de mântuire și ne întrebăm constant dacă facem destul. Este greu să-ți imaginezi un Dumnezeu care Se bucură să te privească, asemenea unui părinte care intră pe ascuns în camera copilășului său, doar ca să-l privească dormind.

Știu lucrul acesta, pentru că și eu am făcut la fel.

Când am împlinit cincizeci de ani, mi-am adunat familia și prietenii ca să se roage pentru mine. Citiserăm recent 1 Ioan 4:18b: „Cel ce se teme n-a ajuns desăvârșit în dragoste.” Știam că mă descria pe mine, dar nu voiam să accept asta. Mi se părea rușinos să recunosc faptul că eram sigur de mântuirea mea doar în proporție de nouăzeci la sută.

Este în regulă ca un pastor să le spună credincioșilor din biserica lui că încă se teme de respingerea lui Dumnezeu?

Nu ar avea asta un efect dăunător asupra credinței lor?

Am plantat o biserică și am văzut-o crescând până la mii de oameni. Am scris cărți care au fost citite de milioane de oameni. Am fondat un colegiu biblic, am plantat biserici, am predicat mulțimilor, dar încă mă luptam cu nesiguranța. Probabil că nesiguranța a stat la baza celor mai multe dintre acțiunile mele. Poate provenea din faptul că nu am fost niciodată iubit de tatăl meu sau poate din anii petrecuți la colegiul biblic, unde am fost învățat să mă evaluez constant pe mine și pe ceilalți. Oricare ar fi fost originea, trebuia să se oprească. Nu voiam să mai trăiesc nici măcar o zi fără dragostea perfectă care alungă orice frică.

Prin harul lui Dumnezeu, El m-a adus în punctul în care îmi doream libertatea mai mult decât reputația. Îmi doream să fiu desăvârșit în dragoste mai mult decât îmi doream să fiu admirat. Am ales să fiu sincer cu mine însumi și cu cei pe care îi iubeam.

Vestea bună este că Dumnezeu a auzit rugăciunile mele și pe cele ale prietenilor mei. Mi-a deschis ochii asupra minciunilor pe care le crezusem și continuă să mă învețe cum să mă bucur

de El în fiecare zi. Pe scurt, El m-a salvat și vrea să facă același lucru și pentru tine. Cred că acesta este motivul pentru care ții această carte în mâini.

Am o convingere și o credință pe care Dumnezeu mi le-a dat pentru această carte, una simplă, dar care schimbă viața: a rămâne în dragostea lui Dumnezeu ne eliberează de orice nesiguranță și ne conduce într-o viață întreagă de ascultare plină de bucurie și închinare.

Citește din nou această idee.

Obişnuiam să cred că Dumnezeu m-a creat ca să influențez lumea. Acum cred că Dumnezeu m-a creat pentru a avea încă o persoană asupra căreia să-Şi reverse harul. Nu i-a creat pe Adam și Eva pentru că avea nevoie de grădinari. El este plin de dragoste, așa că a creat ființe care să o primească.

Nu este vorba despre a te strădui mai mult. Este vorba despre a crede mai profund. Nu este vorba despre a face mai multe pentru Dumnezeu; este vorba despre a primi mai mult de la Dumnezeu. Este vorba despre a trece de la o religie bazată pe performanță la o relație întemeiată pe iubire.

Când citești pasajul de mai jos, sper să poți vedea inima unui Tată iubitor.

Și noi am cunoscut și am crezut dragostea pe care o are Dumnezeu față de noi. Dumnezeu este dragoste, iar cine rămâne în dragoste, rămâne în Dumnezeu, și Dumnezeu rămâne în el. În felul acesta, dragostea este făcută desăvârșită în noi, pentru ca noi să avem îndrăzneală în ziua judecății, fiindcă, în lumea aceasta, cum este El, așa suntem și noi. În dragoste nu este frică,

ci dragostea desăvârșită alungă afară frica, pentru că frica poartă în sine pedeapsa. Cel ce se teme n-a ajuns desăvârșit în dragoste. Noi iubim pentru că El ne-a iubit mai întâi.

—I IOAN 4:16-19

Ai observat asta?

„Noi Îl iubim pentru că El ne-a iubit întâi.” Nu spune: „Noi Îl iubim ca să câștigăm iubirea Lui” sau „noi Îl iubim sperând că într-o zi ne va iubi și El”. Dragostea Lui vine întotdeauna prima. Ea este temelia, nu răsplata.

Invitația

Această carte este pentru cei a căror experiență creștină se simte mai degrabă ca un contract decât ca o relație de dragoste. Pentru cei care, în adâncul lor, cred că Dumnezeu este dezamăgit de ei. Pentru cei care slujesc din obligație, nu din revărsarea inimii.

Este pentru cei cărora le este greu să creadă că un Dumnezeu sfânt tânjește după ei. Îți este mult mai ușor să-ți declari dragostea pentru Isus decât să vorbești cu încredere despre dragostea Lui pentru tine. Lupti împotriva păcatului și slujești cu sacrificiu, dar totul este alimentat de nesiguranță, nu de revărsarea iubirii.

Rugăciunea mea este ca dragostea lui Dumnezeu să nu fie irosită asupra noastră. Ca El să nu stea cu brațele deschise în timp ce noi slujim frenetic, fără să credem cu adevărat în dragostea Lui. Fie să rupem minciunile vrăjmașului și pur și simplu să primim. Să ne lăsăm, pur și simplu, iubiți.

În capitolele următoare, vreau să merg alături de tine în timp ce redescoperim ce înseamnă să fii iubit de Dumnezeu – nu ca pe un simplu concept teologic, ci ca pe o realitate zilnică, ce transformă totul în felul în care trăim. Vreau să te ajut să vezi că cea mai mare dorință a lui Dumnezeu nu este slujirea sau sacrificiul tău, ci inima ta. El vrea să știi, dincolo de orice urmă de îndoială, că ești profund, pe deplin și pentru totdeauna iubit.

Și din acel loc al siguranței – din faptul că ești iubit – va izvorî acel tip de ascultare care nu te epuizează, ci te umple de viață. Acel tip de slujire care nu te seacă de puteri, ci îți aduce bucurie. Acel tip de sacrificiu care se simte mai puțin ca o datorie și mai mult ca un privilegiu.

Aceasta este viața creștină pe care am fost meniji să o trăim. Aceasta este libertatea pentru care Cristos a murit ca să ne-o ofere.

Fii iubit, preaiubitule.

